Zandvoort, 26 oktober 1973.

Sleep-in Nota.

xxxxxxxxxxxxx

2-1. Inleiding.

Met deze nota willen de samenstellers informatie verschaffen over de gang van zaken binnen het sleep - in projekt. en de daaraan verbonden problemen. Zij hopen dat deze nota zal bijdragen tot een vruchtbare diskussie zowel binnen de werkgroep als daarbuiten. Om dit te bereiken zal deze nota aan iedere geïntersseerde ter hand worden gesteld en zal er door middel van de pers bekendheid aan worden gegeven.

2-2. Doelstelling en motivatie.

Het voornaamste doel van deze nota is de diskussie op gang te brengen over de veranderde inzichten binnen de werkgroep. Deze veranderingen zijn deze zomer duidelijk naar buiten getreden in de opstelling van de stafleden onderling en de opstelling van de werkgroep tegenover het projekt. In het verder verloop van deze nota zullen wij dieper op deze problemen ingaan en proberen onze ideeën t.o.v. het hele gebeuren op een duidelijke manier te omschrijven.

2-3. Opzet en ontwikkeling.

In het begin was het de bedoeling om goedkope overnachtingsgelegen6 heid te bieden aan merendeels jonge toeristen die op dat moment voornamelijk op het strand of in de duinen sliepen. (blz 4-I en II-4-I van het Sleep-In rapport van 1972).

3. Eerste jaar.

3-1
Prakties onmiddellijk na de opening van de sleep-in kwamen de slapers al in grote getale naar de barak die nu niet bepaald in het centrum ligt, hierdoor werd het sleep-in projekt van het begin af aan een financieel sukses.

3-2 Sfeer.

Als we tot een omschrijving van de sfeer moeten over gaan , zouden wij deze het best kunnen kenmerken als vriendelijk en licht beneveld door het zo vurig verlangde sukses.
Werkelijk grote problemen hebben zich in het eerste jaar niet voorgedaan. De kleinere problemen die er waren werden door de werkgroep eensgezind opgelost.

3-3

Tijdens de eerste wintervergaderingen, begon de verdeeldheid binnen de werkgroep langzaam naar voren te komen. De eerste moeilijkheden ontstonden toen een aantal werkgroepsleden de vrijwilligers die die zomer meegeholpen hebben, wilden gaan belonen.
Het volgende geschil kwam toen een aantal mensen na een bezoek aan de Haarlemse sleep-in, deze financieel wilde gaan steunen, een ander gedeelte van de groep was echter van mening dat er verwarming in de sleep-in moest komen opdat de barak in de winter voor andere aktiviteiten gebruikt zou kunnen worden.

Inmiddels lag de groep zo uit elkaar dat er geen sprake meer was van een gezamenlijk zoeken naar een opstelling voor de komende zomermaanden zodat hierdoor dan ook chaos en uit de handlopende problemen het kenmerk werden van deze periode.

4. Tweede jaar.

Het grootste verschil met het eerste jaar is het feit dat de werkgroepsleden onderling duidelijk verschillen van inzicht vertoonden over de wijze waarop men een sleep-in zou moeten begeleiden.
Vlak na de opening kwam Fons met een aantal alternatieven waaraan hij een vergadering zou wijden, om de mening van de werkgroepsleden te peilen.
De grondgedachte van zijn theorie was, dat de bases voor een goed funktioneren van de sleep-in, de verstandhouding binnen de groep van stafleden is. Als hier de sfeer van een leefgemeenschap zou heersen, zou dit zich uitbreiden tot de gasten.
Men zou dan komen tot een totale vrijheid tussen de mensen onderling en een totale participatie van de gasten binnen het sleep-in gebeuren.
Volgens ons is dit eksperiment volkomen mislukt, met als oorzaak het zo inzichzelf opgaan van de groep stafleden dat iedereen die niet direkt tot het groepje behoorde als lastig ervaren werd.
Maar de grootste fout die zij gemaakt hebben, is dat zij zonder voldoend vooroverleg begonnen zijn aan een eksperiment waarvan zij niet bij machte waren de gevolgen te overzien.

5- Alternatieven.

Uit het voorgaande blijkt dat we onmogelijk met de sleep-in door kunnen gaan terwijl we doen alsof er niets gebeurd is.
Volgens ons zijn er drie alternatieven.

A. Sluiten.
B. De sleep-in eksploiteren als een toeristische voorziening op basis van een sluitende begroting.
X C. Doorgaan met het projekt en het een zo groot mogelijke inhoud geven en het uittillen boven het enge keurslijf van goedkope slaapgelegenheid.

Wij zullen trachten deze alternatieven zogoed mogelijk te omschrijven en duidelijk te maken waarom wij voor alternatief C. kiezen.

5-1. Alternatief A.

Wij geven het op omdat de problemen ons boven het hoofd groeien en wij voor ons gevoel niet langer in staat zijn op verantwoorde wijze een dergelijk projekt te beheren.
Wij verklaren het eksperiment voor geslaagd (zie financieel sukses), we beschouwen de behoefte als aangetoond, en "men" moet verder maar zien wat men met de ervaringen doet.
Wij zullen ons richten op een nieuw projekt, dat ook door de welk? maatschappij voorbij gezien is, tot de verantwoordelijkheid ons weer te groot wordt en wij ook dat weer neer zullen leggen en de cirkel gesloten is.

5-2. Alternatief B.

De groep blijft in takt en gaat de sleep-in als professioneel gedeelte van haar bezig zijn zien. Ieder jaar stelt zij een aantal stafkrachten aan, die de positie van werknemer krijgen en de toegewezen werkzaamheden uitvoeren.
We kunnen ook vragen of de gemeente deze taak van ons overneemt, omdat dat in de dan ontstane situatie beter zou zijn, daar zij meer ervaring heeft als werkgever en dit heel goed in te passen zou zijn in de landelijke situatie.
Het is niet noodzakelijk dieper op dit alternatief in te gaan, omdat dit in feite ook het einde van de sleep-in in zijn huidige opzet zou betekenen. Los van het feit dat het een onbetaalbare zaak zou worden, mag men ook niet van specifieke werknemers die inzet verwachten die gemotiveerde werkgroepsleden hebben.

5-3. Alternatief C.

Van de drie mogelijkheden staat alternatief C ons het meest aan. Het is uiteraard niet eenvoudig een duidelijk beeld te geven van de gebeurtenissen die ertoe geleid hebben deze nota te schrijven. We zullen proberen aan de hand van een aantal gebeurtenissen binnen de sleep-in gedurende het afgelopen seizoen en onze konklusies daaruit duidelijk te maken, waarom we alternatief C kiezen en wat dit in zal houden.

6. Problemen.
6-1-1 Groepsvorming.

Hoewel in de statuten een artiekel staat, dat de gasten niet langer dan drie nachten in de sleep-in mogen blijven, werd gedeeltelijk uit ekonomiese overwegingen niet strikt de hand aan de deze regel gehouden. Het komt dus regelmatig voor dat gasten langer dan drie dagen in de sleep-in verblijven en daar vrienden maken.
Dit jaar ontstond er echter een hechte groep uit de gasten die reeds langere tijd in de sleep-in verbleven.
Er ontstond zoiets als een vertrouwens relatie tussen de staf en deze groep mensen , omdat het leek dat zij in het zelfde patroon dachten als de werkgroep. Er ontstonden persoonlijke kontakten tussen gasten en staf, de gasten zagen het helemaal zitten en hielpen met allerlei dingen een handje mee. Deze groep verkreeg als het ware een uitzonderings positie die zij steeds verder uitbouwde, tot het een negatieve invloed kreeg op de sfeer binnen de sleep-in; hun gedrag werd namelijk als bepalend ervaren.
Zij hingen de hele dag in de sleep-in rond, bouwden iedere avond een hash kultus waardoor anderen binnen hun invloedssfeer getrokken werden en aangezet werden tot hash roken.
Dit gaf grote moeilijkheden wanneer er s'avonds in de bar geslapen moest worden, zij waren dan vaak zo stoned dat er niet met hun te praten viel. Hun voornaamste argument was steeds dat zij geen slaap hadden.
Op deze wijze manouvreerden zij de staf in een autoritaire positie en zij beschuldigden de staf geen ruimte te laten voor individuele vrijheid. Zij waren zelf echter op geen enkele wijze bereid de vrijheid van anderen te zien.

6-1-2. Samenvatting.

Wij kunnen stellen dat het onmogelijk is binnen een projekt als dit

iedereen de vrijheid te geven om te doen en te laten wat hij wil.
Zodra wij echter de vrijheid tot diktatuur gaan verheffen, mondt dit uit in ongewenste situaties.
Men zal moeten zorgen, dat de vrijheid van handelen die de ene persoon geniet of klaimt, niet leidt tot de onvrijheid van anderen.
Volgens ons is vrijheid dan slechts vrijheid als men deze weet te hanteren, het is zo dat als men verantwoordelijkheid op zich neemt, men deze ook moet willen dragen.
Daarom zullen er in een projekt als de sleep-in, gedragsregels moeten zijn, die garanderen dat iedereen de grootst mogelijke vrijheid geniet.

6-2. Drugproblemen.

6-2-1. Algemeen.

Over het algemeen kan men stellen dat aan drugs verslaafden naar de hel kunnen lopen, niemand helpt.
De medische instanties hebben geen plaats, of zijn partikuliere instellingen die op duistere leest zijn geschoeid.
In Haarlem ligt het geld voor een krisis-interventie centrum al jaren klaar, maar de GG en GD wil niet meewerken omdat ook niet-medicijnmannen, die wel grote kennis en veel ervaring hebben met het behandelen van verslaafden, in dit projekt willen participeren.
Dit is onsinziens toch wel een staaltje van onverantwoord medies beleid en je gaat je af vragen wat de taak van de overheid in deze is.
Drugsverslaafden zijn mensen die psychies en lichamelijk ziek zijn en hulp nodig hebben. Een diskussie over de oorzaken van de verslaving mag pas later gevoerd worden, allereerst moet hulp geboden worden.

6-2-2. Franse speed freak.

Deze jongen spoot dagelijks speed. In de sleep-in viel hij voor het eerst op door zijn angsten en soms provocerend gedrag.
Hij ging zo totaal zijn eigen gang, dat je tientallen keren dezelfde opmerking tegen hem kon maken, zonder dat hij er enige notie van nam.
Hij trok de kleren van andere gasten aan en ging liggen slapen op de matras van een ander.
Als hij spoot ging het redelijk goed, zat hij zonder dan trad het boven omschreven verhaal in werking.
Allereerst is het MMCB (Medisch Maatschappelijk Consultatie Bureau voor alkohol en drugs, te Haarlem) opgebeld. Daar vertelde men ons dat hij gemotiveerd moest zijn om er af te komen wilde men iets aan hem kunnen doen. Als hij opgepakt zou worden wilde men hem wel op het politie bureau begeleiding geven opdat zijn gezondheid niet nog meer in gevaar zou komen. Als hij stapel zou worden of als hij kwa gezonheid in zou storten, moesten we nog maar eens bellen. Verder waren er geen mogelijkheden. We hebben toen geprobeerd een gesprek met de jongen te hebben, maar de taal gaf teveel problemen.
Daarna hebben we Hebron, een afkick centrum in Den Haag, opgebeld.
Ook daar zij men dat hij gemotiveerd moest zijn en verder had men te kampen met een enorm plaats gebrek.
Intussen kregen wij steeds meer problemen met de Fransman, door zijn agressieve houding tijdens het freaken. Herbert, het zwitserse staflid, die intussen bij ons was komen werken en die goed Frans sprak, heeft een intensief gesprek gehad met de Fransman; het leek hem wel interessant zo'n kliniek eens te bekijken, maar hij geloofde niet dat het hem veel zou helpen. Wel bleek uit dit gesprek dat hij met zijn situatie niet tevreden was en er wel van af wilde, maar dat hij geen enkel vertrouwen had in klinieken.
De toestand werd steeds hachelijker, hij begon verschijnselen van achtervolgings waanzin te vertonen en etaleerde duidelijk de gedachte dat iedereen tegen hem was.

Hebron weer opgebeld. De mensen van deze instelling hadden toegezegd iets te doen als de Fransman blijk zou geven van een beetje goede wil, ze zouden in ieder geval langskomen voor een gesprek.
Maar er kwam niemand ze lieten ons mooi barsten.
Ook andere instellingen overtuigden ons ervan dat ze ons niet konden helpen. Onze spee-freak ging steeds gekker doen en er steeds beroerder uitzien. Tenslotte werd hij door de politie opgepakt op verdenking van de diefstal van papieren en een jasje en werd hij wegens gebrek aan geld de grens overgezet.
Wij waren nu ook van het probleem af, onze vriend zal nu wel in de franse gezondheids molen vermalen zijn, of hij is gekrepeerd.
In ieder geval heeft zijn aanwezigheid nut gehad. Hij heeft ons namelijk iets geleerd over het opvangbeleid en dat iets, is niet zo mooi!

6-2-3. Noorse meisjes.

Een ander probleem dat onze ommacht op het gebied van hulp en begeleiding aantoonde, was Anne, een Noors meisje van 22 jaar.
Zij kwam, zoals later bleek, boordevol persoonlijke problemen bij ons aan. Door kennismaking met twee Duitse jongens en duidelijk onder invloed van de toen in de sleep-in heersende sfeer, ging zij fors aan het hash roken. Zij kreeg in de sleep-in een zgn. flash-back en is vijf dagen volkomen van de kaart geweest.
Arie heeft toen verschillende instanties om raad gevraagd, maar het enige advies dat hij kreeg was "geef librium of valium" als het te erg wordt. Verder was praten de enige hulp die geboden kon worden.
Arie heeft dat dan ook uitgebreid gedaan, een halve nacht en de daarop volgende dag. Hij heeft wandelingen met haar gemaakt en steeds geprobeerd kontakt met haar te krijgen, om een vertrouwens relatie met haar op te bouwen. (Later in samenwerking met haar vriendin).
Dit is een zeer vermoeiende bezigheid, die je volledig opeist.
Steeds weer moet je je afvragen of bepaalde gesprekken positief of negatief zullen werken.
Na vijf dagen is het meisje in een iets betere maar nog duidelijk labiele toestand naar huis gegaan.

6-2-4.
Bovenstaande gevallen waren geen eksessen, in dezelfde lijn lagen:
Rolf die twee LSD trips tegelijk in nam,
nachten met ongeveer 25 tot 30 trippers in de sleep in,
een alkoholist van 60 jaar zonder vaste woon of verblijfplaats,
weggelopen minderjarigen,
mensen die op de loop waren voor de justitie in eigen land,
enz.

6-2-5. Dealers.

Het is o.i. absoluut noodzakelijk dealers uit de sleep-in te weren. Een tolerante of zelfs wijfelende houding t.o.v. hen is een uitnodiging om de markt naar de sleep-in te verleggen, met het onmiddellijke gevolg dat het druggebruik zal toenemen met alle problemen vandien.
Het is een simpel feit dat dealers en pushers geen enkele binding hebben met de problemen die zij oproepen door hun aggressieve manier van verkopen. Zij zijn alleen geïnteresseerd in een zo groot mogelijke winst en zelfs bereid terwille van die winst een inferieure kwaliteit shit te verkopen.

6-2- . Samenvatting.

Het zal uit bovengenoemde gevallen wel duidelijk zijn, dat in de afgelopen maanden op onverantwoorde wijze is geëksperimenteerd, we hebben gewerkt als amateur psychiaters en met de psychische gesteldheid van onze gasten gespeeld. Dit kan volgend jaar zo niet doorgaan.
We zullen mensen moeten zoeken die deskundig zijn op het gebied van hulpverlen ng en bereid zijn de stafleden te informeren over de te nemen maatregelen. Het zal nodig zijn dat stafleden die met een probleem bezig zijn, zich los kunnen maken van hun normale taak, zodat zij alle aandacht aan het desbetreffende probleem kunnen wijden.

7. Stafleden.

Omdat het in de praktijk onmogelijk zal zijn een komplete staf samente stellen van mensen die zo gemotiveerd zijn dat zij een probleem op positieve wijze kunnen benaderen en er t... opgewassen zijn, zouden we eigenlijk twee soorten stafleden moeten hebben:

A- Stafleden die gewoon meedraaien en alle lopende zaken regelen en zorgen dat de sleep-in blijft draaien.

Het onder A genoemde kan tevens dienen om mensen bij het projekt te trekken. Zij worden in de begin fase niet met alle problemen gekonfronteerd, maar kunnen rustig akklimatiseren en in het projekt meegroeien. Zij krijgen dan de tijd zich af te vragen of zij dieper op de hele problematiek in willen gaan of dat zij liever iets anders zoeken.

B- Stafleden die zich gedurende de periode dat de sleep-in niet draait informeren op het gebied van probleem begeleiding. Zij gaan dus een soort specialist binnen de groep vormen.

8. Kontakten.
8-1. Hulpverlening.

Een tweede noodzaak is het leggen van kontakten met organisaties op het gebied van sociale hulpverlening, zodat het niet weer voorkomt dat wij nergens met een probleem heen kunnen en men ons adviseert het zelf maar een beetje te regelen.
Als beginpunt kan de kaartenbak van Release Haarlem, waarin zich veel kontakt adressen bevinden, gebruikt worden.
Verder is het belangrijk dat aanstaande stafleden gaan meedraaien in de werkgroepen psychologie en minderjarigen van Release om ervaring met de problematiek op te doen.
Kontakten leggen met het M.M.C.B. in Haarlem die ervaring hebben op het gebied van alkohol en drugs.
Kontakten leggen met Holding Amsterdam, de overkoepelende organisatie voor opvang- en crisiscentra in Amsterdam.
Zoeken of er in Zandvoort een huisarts is, die als vaste huisarts gebeld kan worden in geval van direkt noodzakelijke medische hulp. Als de patient niet verzekerd is moet de sleep-in dit betalen(er is geld!).

8-2. Kommunikatie met de gasten.

Omdat wij meer willen zijn dan alleen onderdak bieders, zullen wij de kommunikatie met de gasten daadwerkelijk moeten verbeteren. Een eerste aanzet hiertoe kan zijn het opschrift stellen van onze uitgangspunten, onze ideëen en de motivatie van onze handelswijze. We zullen daarbij duidelijk moeten zeggen dat onze uitgangspunten ter diskussie staan. Dit alles zal in het Frans, Duits, Engels en Nederlands op schrift gesteld moeten worden.

Daarnaast zullen we ervoor moeten zorgen dat de 5 à 10% probleem gevallen die zich voor doen, niet op een zodanige wijze ons handelen gaan overheersen, dat dat voor de andere gasten een vermindering van de aandacht inhoud.

8-3. Relatie met de politie.

Het is begrijpelijk dat bij al de punten die opgenoemd zijn, een hoop mensen bedenkelijk zullen kijken. Hash, hashverkoop, pushers, harddruggebruik, dealers, buitenlandse dienstweigeraars en weggelopen minderjarigen. Een hele rij van strafbare feiten waarnaar onze tegenstanders altijd al een waarschuwende vinger hebben opgestoken.
Laten al deze lieden goed begrijpen, dat de sleep-in deze verschijnselen niet naar Zandvoort toegetrokken heeft maar dat al deze dingen al lang op diverse plaatsen en in allerlei gelegenheden steeds grotere vormen aannemen. Het is niet onze bedoeling afbraak processen die ergens anders ingezet zijn in stand te houden, of een zodanige atmosfeer te scheppen, dat zij hier een aanvang kunnen nemen. Maar wij zullen zeker onze ogen niet voor de feiten sluiten.
We zullen proberen zoveel en zogoed mogelijk te helpen vanuit onze sociale bewogenheid. We kunnen dit echter niet alleen; we hebben hierbij de morele steun van overheid en bevolking nodig.
Daarom moeten er open gesprekken met het gemeente bestuur en de politie plaats vinden, zodat we elkaars standpunten gaan leren begrijpen en in behoorlijk vertrouwen tegenover elkaar komen te staan.

9. Naschrift.

We zijn een groep die met veel dingen bezig is; teveel dingen.
Steeds worden we overspoeld door problemen. Veel van die problemen zijn rechtstreeks te herleiden tot de toestanden die worden veroorzaakt door onze opstelling en die van anderen in de maatschappij.
Wij reageren zwakjes en helpen amateuristies.
We werken te individueel aan teveel gevallen,
het moet niet een soort ego-trip worden,
we moeten ons organiseren en minder versplinterd werken.

Wij zijn van mening dat een projekt als dit alleen bestaansrecht heeft als de groep mensen, die zich met het projekt bezighoud, in staat is door voortdurende diskussie de ontwikkeling van het projekt te volgen en waar nodig of gewenst is voor te gaan en te begeleiden. Dit is alleen mogelijk door voortdurend te zoeken naar nieuwe mensen die met dezelfde verbondenheid willen meewerken aan maatschappelijke veranderingen.
Deze konstante vernieuwing van inzichten voorkomt tevens het gevaar, dat men verzand in de schijnsuksessen van de eigen projekten.

Margreet Klinkert,

Lou Koper,

Arie Klaas Paap.